

213
5

AUTORSKIE BIURO ARCHITEKTURY INWESTPROJEKT-PARTNER 6 SP. Z O.O.
20-601 LUBLIN, UL. TOMASZA ZANA 38A POK. 501 TEL./FAX 081 5258035 www.aba.architekci.com e-mail: info@aba.architekci.com

PROJEKT BUDOWLANY

rodzaj
opracowania: **PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY**

inwestycja: **PRZEBUDOWA BUDYNKU TEATRU STRAEGO
PRZY ULICY JEZUICKIEJ 18 W LUBLINIE
WRAZ Z ILUMINACJĄ OBIEKTU, działka nr 99**

inwestor: **GMINA LUBLIN**
20-950 Lublin, Plac Łokietka 1

część projektu: **ARCHITEKTURA**

mgr inż. Maria Balawejder-Kantor

architekt

upr. nr 1309/Lb/81

autorzy: mgr inż. arch. Maria Balawejder-Kantor, upr. nr 1309/Lb/81

mgr inż. arch. Andrzej Kasprzak, upr. nr 2552/Lb/85

mgr inż. Andrzej Kasprzak

architekt

mgr inż. arch. Agnieszka Kantor-Kołodęńska

Nr upr. 1928/Lb/83 i 2552/Lb/85

mgr inż. arch. Wojciech Kołodęński

opracowała: mgr inż. arch. Aleksandra Kasprzak

sprawdzający: mgr inż. arch. Stanisław Gromowski

mgr inż. arch. Stanisław Gromowski

upr. Nr 498/Lb/77

§ 4 ust. 1 i 2 § 13 ust. 1 p. 1

PRAWA AUTORSKIE ZASTRZEŻONE

Lublin, kwiecień 2008 r.

Zatwierdzam do wydania

Wykonawcom

ZASTĘPCA DYREKTORA
Wydziału Inwestycji

11
Młynarczyk

PROJEKT BUDOWLANY
ARCHITEKTURA

SPIS ZAWARTOŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

Opis projektu

CZĘŚĆ GRAFICZNA

Rys. 1/B/A	Rzut poziomym -2	1:50
Rys. 2/B/A	Rzut poziomym -1	1:50
Rys. 3/B/A	Rzut poziomym ±0 (parteru)	1:50
Rys. 4/B/A	Rzut poziomym +1	1:50
Rys. 5/B/A	Rzut poziomym +2	1:50
Rys. 6/B/A	Rzut poziomym +3	1:50
Rys. 7/B/A	Rzut dachu	1:50
Rys. 8/B/A	Przekrój A-A	1:50
Rys. 9/B/A	Przekroje B-B, C-C, D-D	1:50
Rys. 10/B/A	Przekrój F-F	1:50
Rys. 11/B/A	Przekrój G-G	1:50
Rys. 12/B/A	Przekroje E-E, H-H, I-I	1:50
Rys. 13/B/A	Elewacje	1:50

PROJEKT BUDOWLANY

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY

ARCHITEKTURA – OPIS

1. **Podstawa opracowania i materiały wyjściowe** do projektu architektoniczno-budowlanego przebudowy Teatru Starego jak dla projektu zagospodarowania terenu.
2. **Historia budynku Teatru Starego**

Teatr Stary w Lublinie zlokalizowany jest u zbiegu ulic Jezuickiej i Dominikańskiej na Starym Mieście.

Wg wstępnego sprawozdania z ratowniczych badań wykopaliskowych w Teatrze Starym (Lublin 2008), w podziemiach budynku stwierdzono istnienie reliktywów średniowiecznych (1285 r.) oraz nowożytnych, które pozwolą zrekonstruować rozmieszczenie zabudowy istniejącej w tej części lubelskiego Wzgórza Staromiejskiego w ujęciu chronologicznym.

W aktach historycznych pierwsze zarejestrowane zezwolenie na zabudowę parceli obecnego Teatru Starego pochodzi z 1611 r. Historia obiektu wykazuje, że budynek Teatru ma złożoną strukturę architektoniczną, powstałą w swym zasadniczym kształcie w 1822 r., z wykorzystaniem istniejącej tam wówczas tylnej oficyny kamienicy Rynek 11, którą zaadaptowano na scenę teatru wraz z jej zapleczem. Na działce przyległej do oficyny od strony południowej wzniesiono budynek, w którego ściany włączono fragmenty zrujnowanej, uprzednio istniejącej kamienicy. W nowo wybudowanej części umieszczono pomieszczenia pomocnicze i salę widowni.

Budowa Teatru była prywatną inwestycją Łukasza Rodakiewicza, oficera księcia Józefa Poniatowskiego. Inwestycja realizowana była w czasie, kiedy Rodakiewicz pełnił funkcję zastępcy budowniczego województwa lubelskiego. Rodakiewicz był autorem projektu Teatru i osobiście kierował jego budową. Pierwszy spektakl teatralny odbył się 20 października 1822 r.

W latach 1833-39 budynek murowany, tynkowany, kryty dachówką, „figurami na murze ozdobiony”, z drzwiami na środku fasady, powyżej okno oświetlające sieni. Do dziś zachowały się na elewacji południowej ulistnione maski kobiece i gryfy – pochodzące z początku XIX wieku. W sieni po lewej stronie bufet, za nim schody do łóż I piętra, po prawej drzwi prowadzące do parteru widowni oraz „komórka z okiennicą do odbierania biletów”. Parter widowni początkowo zastawiony ławkami i krzesłami, później zagospodarowany numerowanymi krzesłami przeniesionymi z I piętra. Widownia z trzema górnymi kondygnacjami o konstrukcji drewnianej. Na I piętrze łóż czteroosobowe, na II piętrze – trzyosobowe. Do każdej z łóż oddzielne podwójne drzwi, otwierane do wewnątrz. Łóż wsparte na dziewięciu drewnianych podporach. Przed otworem scenicznym fosa orkiestrowa wydzielona rampą parapetową. Pod sceną zapadnia. Za kulisami sceny schody prowadzące do dwu garderób dla artystów. Kurtyna i dekoracje kulisowe. Część z widownią oddzielona od sceny z zapleczem murem ogniowym. Oświetlenie sceny: 21 lichtarzy i 2 latarnie. Wówczas Teatr miał cztery kondygnacje: parter, dwa piętra łóż i paradyz. Malowanie łóż i lambrekinu sceny farbą olejną. Obicia parapetów łóż i rampy orkiestrowej sukrem i płótnem.

W 1857 r. przeprowadzono pierwszy remont Teatru, poprzedzony podupadnięciem jego stanu technicznego. W historii Teatru dużą rolę odegrała Julia Rodakiewiczówna z mężem

Romualdem Makowskim. Julia Makowska zapoczątkowała gromadzenie pamiątek teatralnych. Remont kontynuowano w latach sześćdziesiątych XIX wieku.

Wybuch powstania styczniowego spowodował administracyjny nakaz zawieszenia działalności Teatru pod pretekstem konieczności przeprowadzenia remontu i wprowadzenia w obiekcie zmian niezbędnych dla jego zgodności z przepisami bezpieczeństwa i komunikacji.

1875 – przeprowadzono remont obiektu, polegający na wzmocnieniu fundamentów, co zapobiegło wcześniejszemu pękaniu ścian. Obniżono też poziom orkiestronu i sceny, polepszając widoczność dla miejsc parteru.

Z 1875 roku pochodzi pierwszy znany w dokumentacji Teatru projekt gruntownej jego przebudowy, wykonany przez lubelskiego technika A. Zwierzchowskiego. Projekt ten miał stanowić podstawę radykalnej poprawy funkcjonalności obiektu oraz zapewnić wygodę i bezpieczeństwo zarówno widzom jak i aktorom przebywającym w jego wnętrzu. Projekt przewidywał zlokalizowanie dwu analogicznych klatek schodowych, jednej w południowo-wschodnim i drugiej w południowo-zachodnim narożniku obiektu, z dwoma wejściami umieszczonymi symetrycznie po obu stronach fasady południowej. W części centralnej, pomiędzy klatkami schodowymi na parterze zlokalizowany był bufet. Wejścia do sali widowni umieszczone były symetrycznie po obu jej stronach, bezpośrednio z obu klatek schodowych. Ponadto projekt przewidywał powiększenie sceny kosztem zascenia i przeniesienie zaplecza sceny do skrzydła zlokalizowanego na północny zachód od budynku Teatru. W projekcie uporządkowano układ komunikacyjny wewnątrz poprzez wyznaczenie wielu nowych otworów drzwiowych i usprawnienie ogrzewania. Analiza zachowanego do dziś rysunku parteru pozwala pozytywnie ocenić kierunek rozwiązań projektowanych w budynku Teatru przez A. Zwierzchowskiego. Niestety żadna z gruntownych zmian zawartych w projekcie nie doczekała się realizacji. Ograniczono się tylko do doraźnego remontu i drobnych przeróbek.

Podczas kolejnego remontu w 1884 r. ograniczono ilość kondygnacji widowni z czterech do trzech (parter, loże, galeria) dla lepszej widoczności, a dla poprawienia akustyki wykonano sklepienie pozorne. Zmieniono dach naczółkowy od strony fasady południowej na pochyły. W efekcie nad obiektem ukształtowano dach trójsпадowy. Elewacje pozostały nie zmienione. Wnętrze obiektu w części frontowej poważnie przebudowano. Na osi wejścia głównego wybudowano nowe schody w kształcie litery T, zachowując dawne boczne klatki schodowe prowadzące na I piętro i galerię. W sali teatralnej zlokalizowano trzy loże, w tym dwie prosceniowe. Wprowadzono oświetlenie gazowe, pozostawiając jako awaryjne lampy olejowe.

W 1886 r. dla „teatru pana Makowskiego” powstała w Lublinie poważna konkurencja w postaci nowego obiektu teatralnego (dzisiejszy teatr im. Juliusza Osterwy), który przyciągnął do siebie widzów.

Kolejne zmiany w urządzeniu Teatru Starego datowane są na lata 1904-1905. W 1905 roku odbyły się w Teatrze pierwsze pokazy kinowe, a od 1907 r. wprowadzono tu na stałe funkcję kina, co miało dać szansę na podniesienie atrakcyjności i wspomóc prosperowanie obiektu. Zakupiono najnowocześniejszy bioskop francuski, a projekcje filmowe przyciągały entuzjastyczne tłumy widzów. Jednocześnie, już po raz kolejny w historii obiektu, komisja miejska poleciła realizację działań niezbędnych dla zapewnienia bezpieczeństwa, szczególnie pod względem przeciwpożarowym. Określiła też liczbę widzów mogących przebywać jednorazowo na poszczególnych kondygnacjach, co łącznie dawało max. 300 osób w całym obiekcie. Dynamomaszyna z napędem na gaz świetlny dostarczała kinoteatrowi własnej elektryczności.

W 1910 r. wykonano inwentaryzację Teatru, która utrwaliła wiedzę o ówczesnym jego wyglądzie. W 1911 r. przeprowadzono kolejny remont w oparciu o projekt A. Smoluchowskiego, którego i tym razem w pełni nie zrealizowano. Od 1912 r. kino nosiło nazwę Panteon. Przed II wojną światową otrzymało nazwę Rialto.

We wrześniu 1939 r. na budynek spadły dwie bomby, niszcząc jego część od strony ulicy Dominikańskiej. Już w październiku wykonano prace remontowe. W 1942 r. obiekt przejęli Niemcy. Zamalowano wówczas polichromie na sklepieniu i ponad oknem scenicznym.

Zbiory pamiątek teatralnych po wojnie uratował Romuald Makowski. W 1952 r. usunięto właścicieli. Wówczas Wojewódzki Zarząd Kin przeprowadził remont i swoją działalność wznowiło kino Rialto. W 1956 r. przemianowano je na kino Staromiejskie. W 1967 r. obiekt wpisano do rejestru zabytków województwa lubelskiego pod numerem A/224.

Kino funkcjonowało do 1981 r., po czym opuszczony budynek podlegał dewastacji. W 1993 r. pożar zniszczył część zabytkowej drewnianej widowni, stanowiącej cenny element architektoniczny wnętrza.

Od września 1994 r. właścicielem Teatru Starego była Fundacja Galeria na Prowincji. Budynek został zabezpieczony przed dewastacją. Powstał program działań planowanych po przeprowadzeniu remontu kapitalnego. Fundacja Galeria na Prowincji uzyskała wpis Teatru Starego na „Listę 100 Najbardziej Zagrożonych Obiektów Roku 2004” amerykańskiej organizacji World Monument Fund, wspierającej ratowanie zabytków na świecie. Jednak, mimo wielu starań, środków finansowych nie pozyskano. We wrześniu 2005 r. Fundacja Galeria na Prowincji zwróciła budynek Teatru Starego Skarbowi Państwa.

Od czerwca 2007 r. właścicielem budynku Teatru Starego jest Gmina Lublin.

3. Wartości historyczne budynku Teatru Starego

Budynek Teatru Starego jest wpisany do rejestru zabytków woj. lubelskiego pod nr A/224 i podlega prawnej ochronie konserwatorskiej oraz związanym z tym rygorom na etapie procesu projektowego i realizacji a także podczas eksploatacji od chwili formalnego przekazania budynku do użytkowania. Teatr został wybudowany w 1822 r. w miejscu odkrytych relikwii średniowiecznych sięgających początku XIII wieku, na bazie nowożytnych kamienic. Jest budynkiem Teatru, zachowanym do dziś zasadniczo w niezmienionym kształcie, chronologicznie jako drugi w Polsce po Teatrze Starym w Krakowie (wybudowanym w 1799 u zbiegu ulicy Jagiellońskiej i placu Szczepańskiego, funkcjonującym tam do dziś).

W projekcie przebudowy utrzymana zostaje istniejąca historyczna forma architektoniczna budynku Teatru wybudowanego na planie wydłużonego, zdeformowanego prostokąta rozszerzającego się w kierunku południowym, z zachowaniem istniejących ścian.

Historyczną i architektoniczną wartość budynku stanowi również wnętrze widowni:

- Sklepienie pozorne – w kształcie kolebki zakończonej półkolistą, wykonane w 1884 r. dla polepszenia akustyki wnętrza oraz
- Łoże teatralne – charakterystyczne dla tradycyjnej widowni teatralnej i mające dwie kondygnacje podtrzymywane słupami prowadzonymi z parteru.

Charakterystyka łóż:

- W parterze widowni znajduje się dziewięć słupów podtrzymujących łożę I piętra i galerię II piętra. Słupy o formie ośmiokątnej, zdobione prostą dekoracją płycinową, usytuowane są na planie owalu przypominającego kształtem uproszczoną literę Ω.

- Łoże teatralne I piętra od strony zewnętrznej mają kształt półokrągłych balkonów z prostą dekoracją płycinową. Balkony od dołu zamknięte są cokołem wyodrębnionym profilowaną listwą. Fronty łóż od góry ujęte profilowanym gzymsem są zakończone parapetem. Poszczególne loże oddzielone są słupami i ściankami wyciętymi półkoliście, od tyłu zamknięte cienkimi, drewnianymi ściankami. Wejścia do łóż z obejścia ograniczonego ścianami zewnętrznymi widowni, poprzez zdwojone jednoskrzydłowe drzwi.
- Galeria II piętra jest jednoprzestrzenna. Od frontu ogranicza ją pełna balustrada podążająca za owalem nakreślonym przez podtrzymujące słupy i zewnętrzny obrys łóż I piętra. Wystrój balustrady drewniany, z dekoracją płycinową analogiczną do wystroju balkonów I piętra. Od dołu balustrada ujęta jest wysuniętym, wydatnym cokołem, od góry zakończona szerokim parapetem.

4. Główne założenia architektoniczno-funkcjonalne i techniczne przebudowy w odniesieniu do wartości historycznych budynku Teatru Starego

Formę architektoniczną i rozwiązania funkcjonalne w projekcie przebudowy przyjęto w odniesieniu do zachowanych wartości historycznych budynku Teatru oraz przestudiowanego kierunku zmian wynikającego z potrzeb użytkowych uwzględnianych w projektach przebudów w latach minionych.

Nadto istotnym elementem warunkującym przyjęte rozwiązania są wytyczne technologii użytkowania, które – przy zachowaniu wyrazu architektonicznego wnętrza – zapewnią najbardziej optymalne warunki dla organizowanych współcześnie form wydarzeń kulturalnych o różnym profilu, w prestiżowej przestrzeni teatralnej o historycznym wystroju.

Niebagatelny wpływ na rozwiązania projektowe ma również strona komfortu użytkowego i technicznego oraz wymagania w zakresie bezpieczeństwa tak budynku jak i przebywających w nim ludzi.

Projekt przebudowy zakłada takie generalia jak:

- zachowanie zasadniczego układu konstrukcyjnego budynku;
- zachowanie artykulacji architektonicznej elewacji i detalu architektonicznego oraz odtworzenie otworu wejściowego w osi środkowej fasady południowej;
- otwarcie zaznaczonych w elewacjach budynku nisz elewacyjnych poprzez zastąpienie ich oknami, dla otwarcia wnętrza Teatru na przestrzeń ulicy, z zastosowaniem ruchomych ekranów, umożliwiających zaciemnianie i wygradzanie akustyczne dla potrzeb spektakli wymagających izolacji od środowiska zewnętrznego;
- wykorzystanie otworu bramowego usytuowanego od strony ulicy Dominikańskiej w strefie sceny, dla wygodnej dostawy scenografii i umożliwienia reżyserskiego wiązania sceny z ulicą;
- zachowanie głównego układu wnętrza budynku z wyodrębnieniem foyer, widowni, sceny i zascenia;
- odtworzenie historycznego wnętrza widowni z zachowaniem formy sklepienia pozornego, łóż i balkonu, z maksymalnym wykorzystaniem zachowanych elementów wystroju wnętrza;
- podbudowa istniejącego budynku dwiema kondygnacjami podziemnymi przeznaczonymi na pomieszczenia pomocnicze i techniczne wspierające funkcję podstawową budynku – uzasadniona warunkami technicznymi, potwierdzonymi w badaniach archeologicznych i geotechnicznych zagłębieniem dawnych struktur budowlanych na ok. 7 metrów poniżej poziomu wejść do widowni;

- odciążenie podłużnych ścian zewnętrznych obciążeniami konstrukcją sklepienia pozornego, poprzez przejęcie obciążeń przez kratownicę przestrzenną opartą na wewnętrznych ścianach poprzecznych.

Wartości historyczne kamienicy potwierdzają przeprowadzone badania architektoniczne, archeologiczne i geotechniczne, z których wnioski miały istotny wpływ na przyjęcie rozwiązań architektonicznych, funkcjonalnych i technicznych.

5. Pozostałe założenia architektoniczno-funkcjonalne przebudowy budynku Teatru Starego

Utrzymanie skali i charakteru architektury budynku Teatru o znaczeniu istotnym dla sylwety Starego Miasta.

Podniesienie wartości kulturowej, użytkowej i technicznej budynku zachowanego w istniejącej autentycznej strukturze zabudowy staromiejskiej.

Wydobycie i utrwalenie walorów historycznych, architektonicznych i konserwatorskich budynku i jego otoczenia.

Zagospodarowanie przechodu jako strefy dodatkowego wyjścia ewakuacyjnego z foyer i widowni oraz miejsca komunikacji z posesją Jezuitską 16, w której mieści się restauracja. Właściciele tej restauracji deklarują gotowość wsparcia tą funkcją Teatru Starego, gdzie nie ma miejsca na funkcję choćby niewielkiej gastronomii.

Zmiana kierunku usytuowania ściany pomiędzy sceną i zasceniem wywołana koniecznością rozwiązania problemów funkcji i komunikacji w bardzo ciasnym zasceniu. Zarazem uzyskano korzystniej uformowany, symetryczny kształt przestrzeni sceny.

Utrzymanie dachu Teatru w zasadzie jego kształtu i poziomów gzymsów, z ukształtowaniem połaci w formie płaszczyzn (istniejące połacie są pozapadane i budowane na krokwiach nie tworzących płaszczyzn), z uzyskaniem niezbędnej przestrzeni technicznej pomiędzy kopułą i połaciami dachu.

Lokalizacja połaciowych elementów takich jak wyłaz dachowy oraz elewacyjnych urządzeń – czerpnie ścienne, energetyczne złącze kablowe i przyłącze gazu – od strony przechodu, w najmniej eksponowanej elewacji zachodniej.

Lokalizacja klapy oddymiającej na południowej połaci dachowej – w części dachu nie eksponowanej w widoku na Teatr od bramy kamienicy Dominikańska 3 i z najścia ulicą Jezuitską od strony Bramy Trynitarzkiej.

Krycie dachu blachą cynkowo-tytanową z koniecznością spełnienia rygoru kryteriów QUALITY ZINC i obowiązkiem wykonania prac dekarzsko-blacharskich przez specjalistów posiadających Certyfikat Blacharz Jakości Rheizink. Rozwiązania detali wg systemu Rheizink.

Zastosowanie stolarki okiennej o wysokiej izolacyjności akustycznej, z profilami historycznymi.

Drzwi drewniane indywidualne wg projektu wykonawczego.

Posadzki:

- Foyer, szatnie, wc dla widzów – kamień szlifowany;
- Pomieszczenia techniczne na poziomie -2 – płyty posadzkowe terazzo firmy Promet-Dasag;
- Widownia – wykładzina Granit firmy Fobo (dywanowa – odporna na ścieranie, tłumiąca odgłosy, pochłaniająca dźwięki, na niepalnym podłożu, o dużej trwałości barwy);
- Zascenie – wykładziny Artoleum firmy Fobo (zmywalne – bardzo trwałe, wytrzymałe na duże obciążenia, naprawialne, z powłoką zabezpieczającą, trwale antystatyczne i bakteriostatyczne);

- Scena, orkiestron i zapadnie – bale sosnowe grub. 5 cm.

Zlokalizowanie dźwigu osobowego w strefie komunikacji dla widzów, w miejscu likwidowanej klatki schodowej, gdzie nie ingeruje w historyczne wnętrze foyer.

Zapewnienie komunikacji wewnętrznej pomiędzy strefą dla widzów, sceną i zasceniem, z uzyskaniem przejść z ograniczeniem różnic wysokościowych dzięki regulacji poziomów stropów.

Spełnienie obowiązujących warunków technicznych w zakresie rozwiązań komunikacji pionowej, uzyskanie – możliwie najlepszego w ograniczonej przestrzeni – rozmieszczenia programu użytkowego z zapleczem sanitarnym i technicznym, zapewnienie bezpieczeństwa p-poż. oraz spełnienie wymagań san.-hig. i bhp – bez konieczności uzyskiwania odstępstw z uzasadnianiem ich zabytkowym charakterem budynku.

6. Funkcja i technologia użytkowania budynku Teatru Starego po przebudowie

Projekt utrzymuje historyczną funkcję budynku Teatru Starego jako podstawową. Przewidywane jest wielofunkcyjne wykorzystywanie budynku dla realizacji spektakli teatralnych, baletowych i kinowych, recitali, kameralnych oper i koncertów muzycznych a także organizowania konferencji, sympozjów i bankietów wspieranych wyłącznie cateringiem zewnętrznym.

Rozdysponowanie powierzchni użytkowej:

- foyer (± 0) z wejściem do zasadniczej części widowni, wyposażone w klatkę schodową i windę osobową, jako elementami komunikacji pionowej, zapewniającymi widzom dostęp do poziomu widowni z lożami (+1) i na galerię (+2) oraz do części pomocniczej (-1), technicznej i magazynowej (-2);
- widownia z miejscami dla widzów rozmieszczonymi na trzech poziomach; na poziomie -1 sanitariaty ogólnodostępne i szatnia; na poziomie -2 magazyn I i wentylatornia;
- scena z trzema zapadniami scenicznymi; pod sceną orkiestron (-1) i strefa pionowej komunikacji do poziomu magazynu I (-2); nad sceną komin sceniczny z mechaniką urządzeń scenicznych;
- zascenie z holem i wydzieloną klatką schodową obsługującą scenę, orkiestron i przestrzeń pod sceną z magazynem I oraz garderoby, biura, pomieszczenia techniczne i magazyny zascenia.

Wejście główne do Teatru znajduje się w fasadzie południowej. Wejście do zascenia – z ulicy Dominikańskiej.

Dostawy dużych elementów i materiałów scenograficznych odbywać się będą z ulicy Dominikańskiej poprzez bramę zlokalizowaną w strefie sceny i pomost sceny (poziom +0,90 m). Wewnętrzny transport pionowy sprzętu w zakresie od poziomu + 0,90 m do poziomu -5,83 m (-2) – zapadnią nr 3.

W strefie wejścia dla widzów usytuowano dźwig osobowy MonoSpace 630 kG o udźwigu 630 kg (8 osób) firmy KONE, dostosowany do przewozu osób niepełnosprawnych poruszających się na wózkach inwalidzkich. Dźwig obsługuje kondygnacje od poziomu -2 do poziomu +2.

Scenę tworzy stała część obwodowa z kulisami oraz trzy zapadnie:

- zapadnia nr 1 poruszająca się w zakresie od poziomu +0,90 m (wówczas tworzy wydętą proscenium) poprzez poziom $\pm 0,00$ m (likwidacja tej części wypiętrzenia sceny dla powiększenia powierzchni podłogi widowni – pozycja nr 1') aż do poziomu -1,34 m (co umożliwia używanie orkiestronu – pozycja nr 1'');

- zapadnia nr 2 poruszająca się w zakresie od poziomu +0,90 m (scena) do poziomu $\pm 0,00$ m (wówczas może stanowić dalsze przedłużenie widowni – pozycja nr 2');;
- zapadnia nr 3 poruszająca się w zakresie od poziomu +0,90 m (scena) poprzez poziom $\pm 0,00$ m (likwidacja tej części wypiętrzenia sceny dla dalszego powiększenia powierzchni podłogi widowni – pozycja 3') aż do poziomu -5,83 m (kondygnacja -2 z magazynami – pozycja 3''), użytkowana jako pomost transportowy z możliwością zatrzymania na każdym dowolnym poziomie w całym zakresie podnoszenia.

W ścianie pomiędzy widownią a sceną usytuowano po obu stronach okna scenicznego przejścia dla aktorów, dla poszerzenia możliwości reżyserskich spektakli.

Technologia sceny uwzględnia ponadto takie elementy jak: wieża portalowa, drabina oświetleniowa, kurtyna, miejsce dla inspicjenta, elektroakustyka i mechanika, sztankiety, fartuchy, horyzont, muszlę akustyczną, ekran do projekcji filmowych itp.

Elementy technologiczne wyposażenia i mechaniki sceny będą opracowane w projekcie wykonawczym.

Oświetlenie sceniczne będzie realizowane poprzez urządzenia technologii oświetlenia sceny takie jak:

- pomieszczenie tyrystorni,
- stanowisko operatora światła,
- stanowiska świetlne w strefie sceny – reflektory umieszczane na ruchomych sztankietach w kominie scenicznym,
- stanowiska świetlne na widowni – reflektory rozmieszczane w strefie balustrad łóż i galerii oraz na dwu rampach technologicznych o lekkiej konstrukcji stalowej, umieszczonych nad widownią.

System łączności inspicjenta będzie sterowany ze stanowiska inspicjenta, usytuowanego przy wieży portalowej po zachodniej stronie sceny.

Akustyka wnętrza sali teatralnej jest realizowana takimi elementami jak:

- zachowana historyczna kopuła stanowiąca sklepienie pozorne w kształcie kolebki zakończonej półkopułą;
- podwieszony trzyczęściowy akustyczny ekran sufitowy wykonany ze szkła hartowanego;
- muszla koncertowa sceny ukształtowana z elementów ruchomych, demontowalnych;
- podłoga rezonansowa sceny i proscenium;
- podłoga widowni;
- ściany widowni z odpowiednio dobranymi ustrojami akustycznymi;
- loże i galeria – historyczny drewniany wystrój z uzupełnieniami brakujących elementów;
- orkiestron – na ścianach drewniane ustroje akustyczne, podłoga na akustycznym podkładzie izolacyjnym;
- drzwi widowni o wskaźniku akustycznej izolacyjności właściwej $R_w = 43$ dB;
- okna widowni o minimalnym wskaźniku akustycznej izolacyjności akustycznej $R'_{A2} = 40$ dB; drewniane okiennice stanowiące odpowiednie ustroje akustyczne, zwiększające izolacyjność akustyczną okien;
- fotele dobrane jako optymalne (konstrukcja i wykończenie) z punktu widzenia wymagań akustycznych dla sal teatralnych słowno-muzycznych.

Wyposażenie elektroakustyczne obejmuje urządzenia:

- nagłośnienia,
- łączności dyspozycyjnej inspicjenta.

Instalacje te mają zapewnić nagłośnienie podstawowe widowni i sceny, kuluarów, emisję efektów dźwiękowych, realizację profesjonalnych nagrań i ewentualne transmisje RTV spektakli teatralnych i innych imprez okolicznościowych z zastosowaniem najbardziej zaawansowanych rozwiązań wykorzystujących cyfrową technologię przetwarzania i dystrybucji dźwięku z mikrofonów na scenie do stanowisk technicznych na scenie, widowni i w zapleczu technicznym. Do przekazów dźwięku zastosowane będą wysokiej jakości urządzenia głośnikowe i aparatura sterująca. Dobór urządzeń poprzedzony będzie symulacjami komputerowymi akustyki i systemu nagłośnienia sali.

7. Program użytkowy po przebudowie

Poziom -2 razem		277,9 m ²
w tym:		
-2.01	pomieszczenie liczników	5,8 m ²
-2.02	rozdzielnia elektryczna	12,2 m ²
-2.03	komunikacja I	19,7 m ²
-2.04	wentylatornia	26,4 m ²
-2.05	magazyn I	156,1 m ²
-2.06	strefa techniczna I	19,9 m ²
-2.07	klatka schodowa	4,5 m ²
-2.08	magazyn II	19,4 m ²
-2.09	magazyn III	1,7 m ²
-2.10	magazyn IV	13,0 m ²
Poziom -1 razem		306,1 m ²
w tym:		
-1.01	komunikacja II	66,8 m ²
-1.02	szatnia	37,2 m ²
-1.03	przedsionek wc mężczyzn	9,9 m ²
-1.04	wc mężczyzn	18,7 m ²
-1.05	pompownia	2,3 m ²
-1.06	wc dla niepełnosprawnych	4,5 m ²
-1.07	przedsionek wc kobiet	12,9 m ²
-1.08	wc kobiet	28,9 m ²
-1.09	pomieszczenie porządkowe	1,8 m ²
-1.10	orkiestron	41,8 m ²
-1.11	strefa techniczna II	37,1 m ²
-1.12	klatka schodowa	17,0 m ²
-1.13	garderoba I	11,6 m ²
-1.14	toaleta I	3,6 m ²
-1.15	garderoba II	13,0 m ²
Poziom ±0 razem		324,3 m ²
w tym:		
0.01	foyer	49,2 m ²
0.02	widownia I	150,0 m ²
0.03	scena	78,0 m ²
0.04	klatka schodowa	19,8 m ²
0.05	tyrystornia	7,7 m ²
0.06	pom. elektroakustyka	5,7 m ²
0.07	recepcja	13,9 m ²
Poziom +1 razem		209,1 m ²

w tym:		
1.01	foyer II	49,2 m ²
1.02	widownia II - loże	114,1 m ²
1.03	klatka schodowa	17,0 m ²
1.04	toaleta II	3,5 m ²
1.05	garderoba III	8,5 m ²
1.06	pomieszczenie porządkowe	3,2 m ²
1.07	garderoba IV	13,6 m ²

Poziom +2 razem 229,5 m²

w tym:		
2.01	foyer III	50,4 m ²
2.02	widownia III - galeria	107,1 m ²
2.03	pomost I	25,6 m ²
2.04	klatka schodowa	17,0 m ²
2.05	toaleta III	3,5 m ²
2.06	biuro I	12,3 m ²
2.07	biuro II	13,6 m ²

Poziom +3 razem 69,2 m²

w tym:		
3.01	pomost II	23,1 m ²
3.02	klatka schodowa	9,9 m ²
3.03	kotłownia	36,2 m ²

Powierzchnia użytkowa w budynku Teatru Starego po jego przebudowie wyniesie ogółem 1416,1 m²

8. Dane liczbowe charakteryzujące budynek po przebudowie:

Powierzchnia działki 518,0 m²

Powierzchnia zabudowy 434,6 m²

Powierzchnia użytkowa stanu istniejącego 793,7 m²

Powierzchnia użytkowa po przebudowie 1416,1 m²

w tym:

- poziom -2	277,9 m ²
- poziom -1	306,1 m ²
- poziom ±0	324,3 m ²
- poziom +1	209,1 m ²
- poziom +2	229,5 m ²
- poziom +3	69,2 m ²

Kubatura stanu istniejącego 5033 m³

Kubatura po przebudowie 7670 m³

Wysokość części głównej budynku z foyer, widownią i sceną 15,10 m

Wysokość zascenia liczona od wejścia do wierzchu ostatniego stropu nad pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi 10,27 m

Wysokość zascenia od poziomu wejścia do kalenicy 14,87 m

Długość elewacji wschodniej 31,23 m

Długość elewacji południowej 14,14 m

Szerokość frontu przechodu	2,95 m
Długość elewacji zachodniej	33,35 m

9. Detale architektoniczne zewnętrzne

Elewacja wschodnia:

- otwarcie nisz elewacyjnych w strefie foyer i widowni,
- ukształtowanie otworu o formie dawnej bramy,
- umieszczenie masek kobiecych w niszach elewacyjnych,
- dodatkowe okno dla biura w strefie zascenia,
- dodatkowa nisza w strefie komina scenicznego;

Elewacja południowa:

- usytuowanie wejścia głównego w osi środkowej fasady,
- otwarcie nisz elewacyjnych w strefie foyer,
- zachowanie gryfów w niszach bocznych,
- lokalizacja napisu TEATR STARY w górnej niszy środkowej;

Elewacja zachodnia:

- otwarcie nisz elewacyjnych w strefie widowni,
- usytuowanie wyjścia z foyer w formie analogicznej do pozostałych nisz elewacyjnych,
- wprowadzenie lukarny dla potrzeb technicznych pomieszczenia kotłowni,
- wykształcenie gzymsu w strefie foyer i widowni w kontynuacji gzymsu z elewacji wschodniej i południowej – dla odniesienia lokalizacji głównej funkcji budynku (foyer, widownia, scena).

Iluminacja budynku – na elewacjach latarnie uliczne naścienne na wysięgnikach, w niszach elewacyjnych oprawy oświetleniowe liniowe, akcentujące elementy architektoniczne.

Kolorystyka elewacji zostanie określona na etapie projektu wykonawczego.

10. Elementy architektonicznego wystroju wewnątrz

Zachowanie sklepienia pozornego widowni.

Odtworzenie wystroju i aranżacji widowni w formie łóż i balkonu, z zastosowaniem zachowanych elementów drewnianych.

Lokalizacja otwartej klatki schodowej trzybiegowej w strefie wschodniej foyer.

Lokalizacja wydzielonej klatki schodowej w centralnej części zascenia.

Ekspozycja materiałów historycznych i obiektów archeologicznych w foyer i widowni poza strefą sytuowania miejsc siedzących dla widzów – jako wytyczna do projektu wewnątrz.

11. Dostępność dla osób niepełnosprawnych

W projekcie spełnione zostały obowiązujące dla obiektów użyteczności publicznej wymagania w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych poruszających się na wózkach inwalidzkich poprzez:

- dostosowanie poziomów wejść do poziomów ulic i uregulowanie poziomów posadzek pomiędzy pomieszczeniami,
- wprowadzenie dźwigu osobowego dla komunikacji pionowej we foyer – od poziomu -2 do poziomu +2.

12. Teatr Stary – zestawienie stolarki drzwiowej z określeniem wyposażenia poszczególnych drzwi

Kondygnacja	Symbol drzwi	Nr pomieszczenia	Klasa odporności ogniowej	Wyposażenie drzwi									Ilość (sztuk)
				Zamykacz zawiasowy	Zamykacz zewnętrzny	Zamek na klucz	Otwieranie przeciwpalnicze	Zapadka kulowa w zamku	Trzymacz elektromagnet.	Zakres rozwarcia drzwi	Podwyższona izolac. akust.	Zewnętrzne/wewnętrzne	
Poziom -2	D10*	-2.01	EI 30	+	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1L
	D11*	-2.02	EI 30	+	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1L
	D9a*	-2.04	EI 30	+	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1P
	D9*	-2.05	EI 60	+	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1L
	D14	-2.05	EI 60	+	-	+	-	-	+	90°	+	wewn.	1P, 1L
	D14*	-2.06	EI 60	+	-	+	-	-	+	180°	+	wewn.	1P
	D13	-2.08, -2.09, -2.10	-	+	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1P, 2L
Poziom -1	D11	-1.03, -1.04, -2.06, -1.07	EI 30	+	-	-	-	-	-	90°	-	wewn.	3P, 2L
	D11a	-1.05	-	-	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1P
	D12	-1.04, -1.08	-	+	-	+(wc)	-	-	-	90°	-	wewn.	6P, 7L
	D12a	-1.09	-	-	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1L
	D13a	-1.10	-	-	-	+	-	-	-	90°	+	wewn.	2P, 1L
	D14*	-1.11	EI 60	+	-	+	-	-	+	180°	+	wewn.	1P
	D13b	-1.14	-	+	-	+(wc)	-	-	-	90°	+	wewn. nawiew dołem	1P
	D13	-1.13, -1.15	-	+	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	2L
Poziom ±0 (parter)	D1	0.01	-	-	+	+	-	-	-	90°	-	zewn.	1P
	D2	0.01	-	-	+	+	-	-	-	90°	-	zewn.	1P
	D3	0.02	-	-	+	+	-	-	-	90°	+	zewn.	1P
	D6	0.02	EI 30	+	-	+	+	-	+	90°	+	wewn.	1P, 1L
	D4	0.03	-	-	-	+	-	-	-	90°	+	zewn.	1P
	D14	0.03	EI 60	+	-	+	-	-	+	90°	+	wewn.	1P, 1L
	D13	0.05, 0.06	-	-	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1P, 1L
	D5	0.07	-	-	+	+	-	-	-	90°	-	zewn.	1P
Poziom +1	D7	1.02	EI 30	+	-	+	+	-	+	90°	+	wewn.	1P, 1L
	D13	1.05, 1.07	-	+	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	2P, 1L
	D13	1.06	-	+	-	+	-	-	-	90°	-	wewn. nawiew dołem	2P, 1L
	D13b	1.04	-	+	-	+(wc)	-	-	-	90°	+	wewn.	1L
Poziom +2	D8	2.02	EI 30	+	-	+	+	-	+	90°	+	wewn.	1P, 1L
	D15	2.03	-	-	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1P
	D14	2.03	EI 60	+	-	+	-	-	+	90°	+	wewn.	1L
	D13	2.06, 2.07	-	+	-	+	-	-	-	90°	-	wewn.	1P, 1L
	D13b	2.05	-	+	-	+(wc)	-	-	-	90°	+	wewn. nawiew dołem	1L
Poziom +3	D14	3.01	EI 60	+	-	+	-	-	+	90°	+	wewn.	1L
	D11*	3.03	EI 30	+	-	+	-	+	-	90°	-	wewn.	1P

13. Ochrona przeciwpożarowa

Kategorie zagrożenia:

- Widownia ze strefą komunikacji ogólnej, sceną i orkiestronem – ZL I (I strefa pożarowa);
- Zascenie – ZL III (II strefa pożarowa);
- Magazyn na poziomie -2: PM (III strefa pożarowa),

Wysokość budynku do ustalenia klasy odporności pożarowej:

- Widownia ze strefą komunikacji ogólnej, sceną i orkiestronem – 15,10 m;
- Zascenie – 10,27 m do wierzchu ostatniego stropu nad pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi.

Kwalifikacja części budynku – odrębnych stref pożarowych – do grup wysokości:

- Zascenie – budynek niski (N);
- Pozostała część – budynek średniowysoki (SW).

Klasa odporności pożarowej budynku: B (dla całego obiektu).

Klasa odporności ogniowej elementów budowlanych (wg § 216 Warunków technicznych):

Ściany zewnętrzne - REI > 120 → wymagane R 120, EI 60

Ściany wewnętrzne nośne - REI ≥ 120 → wymagane R 120, EI 30

Ściany wewnętrzne nośne oddzielenia przeciwpożarowego - REI ≥ 120 → wymagane REI 120

Strop nad magazynem I na poz. -2 REI 120, → wymagane REI 120

Pozostałe stropy REI 60 → wymagane REI 60

Biegi klatek schodowych – R 60 → wymagane R 60

Ściany wewnętrzne działowe – EI 30 → wymagane EI 30

Konstrukcja dachu – R 30 → wymagane R 30

Przekrycie dachu – E 30 → wymagane E 30

Drzwi i wrota w ścianach oddzielenia przeciwpożarowego – EI 60 → wymagane EI 60

Drzwi do pomieszczeń wydzielonych pożarowo – EI 30 → wymagane EI 30

Przepusty instalacyjne o średnicy powyżej 4 cm w ścianach i stropach, dla których wymagana jest klasa co najmniej REI 60 i EI 60, należy wykonać o odporności ogniowej (EI) nie mniejszej niż jest wymagana dla elementów, w których występują te przepusty (specjalne uszczelnienie z oznakowaniem odpowiednią tabliczką).

Wszystkie elementy budowlane NRO.

Liczba osób przebywających w obiekcie:

- Widownia: zaprojektowano 180 miejsc siedzących, w tym 116 na parterze, 36 na I piętrze, 28 na II piętrze. Dopuszcza się przebywanie na widowni 200 osób.
- Scena: $32 \text{ m}^2 < 100 \text{ m}^2$ – scena kwalifikuje się jako mała (P. Neufert, Podręcznik projektowania architektonicznego, Arkady 1996); liczba artystów przebywających na scenie jednocześnie będzie ograniczona do 20 osób.
- Orkiestron – liczba muzyków przebywających w orkiestronie jednocześnie będzie ograniczona do 15 osób + 1 dyrygent.
- Zascenie: przewidziano do 12 stałych użytkowników. Dopuszcza się przebywanie łącznie do 120 osób okazjonalnie. W żadnym pomieszczeniu nie może przebywać jednocześnie ponad 50 osób.

Strefy pożarowe:

Strefa I: sala widowni trzykondygnacyjna dla 200 osób wraz ze strefą komunikacji ogólnej, sceną i orkiestronem, o łącznej powierzchni wewnętrznej $1129 < 5000 \text{ m}^2$; w ramach strefy wydzielona klatka schodowa a na poziomie -2, z klatki schodowej dodatkowo wydzielone trzy pomieszczenia: pomieszczenie na liczniki, rozdzielnia

elektryczna, wentylatornia i pompownia; klasa odporności przegród wydzielających: strop $REI \geq 60$, ściany $EI \geq 60$, drzwi $EI 30$

Strefa II: zascenie o łącznej powierzchni wewnętrznej $286 < 1000 \text{ m}^2$ – oddzielenie od I strefy pożarowej na całej wysokości ścianą $REI \geq 120$, drzwi $EI 60$; w ramach strefy wydzielone pomieszczenie kotłowni na poziomie +3 (poddasze) – strop $REI \geq 60$, ściany $R \geq 60$, drzwi $EI 30$

Strefa III: magazyn I w poziomie -2 – wymagania dla przegród oddzielenia pożarowego od I i II strefy: strop $REI 120$, ściany $REI \geq 120$, drzwi $EI 60$; powierzchnia wewnętrzna $= 162,80 \text{ m}$.

Strefa I – sala widowni ze strefą komunikacji ogólnej, sceną i orkiestronem: ZL I, SW

Elementy wyposażenia wnętrza widowni nie mogą być łatwopalne.

Fotele – trudno zapalne.

Użyte we wnętrzu drewno należy zabezpieczyć środkiem ogniochronnym do stopnia trudnopalności.

Ewakuacja widzów z widowni odbywa się na poziomie ± 0 do foyer a na poziomach +1 i +2 do strefy komunikacji ogólnej, na każdym z tych poziomów dwójgim drzwi $EI 30$ o szerokości 150 cm każde. Dodatkowo bezpośrednio z sali widowni na parterze ewakuacja drzwiami o szer. 135 cm do przejścia – przestrzeń zewnętrzna. Dwoje drzwi ewakuacyjnych we foyer i sali widowni na parterze, jest oddalonych od siebie min. o 5,5 m, co spełnia warunek dla pomieszczeń, w których jednocześnie może przebywać więcej niż 50 osób.

Część drzwi ewakuacyjnych w budynku otwiera się do wewnątrz, co dopuszcza § 236 p. 4 warunków technicznych w odniesieniu do budynków wpisanych do rejestru zabytków (Teatr Stary – w rejestrze zabytków województwa lubelskiego nr A/224).

W przypadku drzwi dwuskrzydłowych stosowanych jako ewakuacyjne, jedno nieblokowane skrzydło w każdym przypadku spełnia warunek szerokości nie mniejszej niż 90 cm.

Warunki wyjścia ewakuacyjnego dla osób przebywających na scenie spełniają drzwi o szer. 90 cm w świetle otworu, otwierane w stronę zascenia – w odniesieniu do powierzchni sceny, liczba artystów przebywających na niej jednocześnie będzie ograniczona do zespołu kameralnego (max. 20 osób).

Warunki wyjścia ewakuacyjnego dla muzyków przebywających w orkiestronie spełniają drzwi o szerokości 90 cm w świetle otworu, prowadzące do zascenia (max. 16 osób).

Strefa komunikacji ogólnej razem z foyer i szybem windowym stanowi zarazem wydzieloną klatkę schodową, spełniającą warunki dla drogi ewakuacyjnej – dla trzech poziomów widowni oraz dwu poziomów podziemia: -1 i -2. W poziomie -1 do strefy komunikacji ogólnej jest włączona szatnia i zespoły sanitarne dla widzów. Otwór pomiędzy komunikacją i szatnią jest wyposażony w bramę rolowaną MARC-VR ($EI 30$) firmy MARTECH. Rozwinięcie bramy poprzez system SAP w sytuacji zagrożenia pożarem.

Ewakuacja ludzi z foyer odbywa się drzwiami wyjścia głównego na ulicę Jezuicką (szer. drzwi 200 cm w świetle otworu) i drzwiami do „przejścia” (szer. drzwi 130 cm w świetle otworu).

Długość przejść w widowni nie przekracza 40 m.

Długość przejść w zasceniu nie przekracza 30 m.

Klatka schodowa w strefie I będzie oddymiana klapą dymową zlokalizowaną w zachodniej połaci dachowej. Zastosowana klapa dymowa UNIMA o wymiarach $2 \times 3 \text{ m}$ i pow. czynnej oddymiania $4,38 \text{ m}^2$, spełnia warunek odniesienia powierzchni otworu oddymniającego do

powierzchni rzutu poziomego komunikacji ogólnej liczonej razem z powierzchnią szybu windowego i holu przed szatnią (min. 5% z 70 m, co wynosi 3,5 m²). Kłapa dymowa otwierana automatycznie przy użyciu odpowiednich siłowników poprzez centralę oddymiania włączoną do systemu SAP, oraz ręcznie za pomocą przycisków. Przewidziano możliwość doraźnego wykorzystywania instalacji oddymiającej do realizacji funkcji przewietrzania z przyciskiem przewietrzania umieszczonym we foyer. Celem zabezpieczenia przed zalaniem wodą opadową, system oddymiania uzupełniono o centralę pogodową. Napływ powietrza umożliwiający oddymianie zapewni kanał nawiewny doprowadzający powietrze na poziom -2 za pomocą wentylatora. Czerpnia powietrza umieszczona w ścianie zachodniej (patrz: rysunek elewacji). Włączanie wentylatora nawiewnego (równoczesne z otwarciem kłapy dymowej) automatyczne z chwilą powstania zagrożenia pożarowego. Urządzenia oddymiające zasilane z rezerwowego źródła energii elektrycznej.

Strefa II – zascenie: ZL III, N

Klatka schodowa spełnia warunki dla drogi ewakuacyjnej.

Długość dojścia ewakuacyjnego nie przekracza 30 m.

W tej strefie klatka schodowa wydzielona jest drzwiami (nie pożarowymi).

Nie są wymagane: oddymianie klatki schodowej i stosowanie hydrantów.

W budynku żadne z pomieszczeń nie jest zagrożone wybuchem.

Dojazd do budynku jest zapewniony ulicami Jezuicka i Dominikańska.

Centrala wentylacyjna nawiewno-wywiewna z modułem grzewczym gazowym o mocy 40 kW ($30 < 40 \text{ kW} < 60$), zlokalizowana w wentylatorni na poziomie -2 wywołuje konieczność zastosowania głowicy odcinającej MAG, współpracującej z systemem detekcji gazu (metanu) w pomieszczeniu wentylatorni. Pomieszczenie wentylatorni wydzielone pożarowo, zamknięte drzwiami przeciwpożarowymi EI 30.

Kocioł gazowy wiszący o mocy 42 kW ($30 < 40 \text{ kW} < 60$) zlokalizowany w kotłowni na poziomie +3, dla instalacji centralnego ogrzewania w zasceniu, z centralą wentylacyjną nawiewno-wywiewną z odzyskiem ciepła. Kocioł wywołuje konieczność zastosowania głowicy odcinającej MAG, współpracującej z systemem detekcji gazu (metanu) w pomieszczeniu kotłowni. Pomieszczenie kotłowni wydzielone pożarowo, zamknięte drzwiami przeciwpożarowymi EI 30.

- Czynna szerokość biegów w klatkach schodowych nie mniejsza niż 120 cm, spoczników – nie mniejsza niż 1,50 m. Wysokość stopni nie większa niż 17 cm.

Instalacje wewnętrzne

Nie obowiązuje wyposażenie w instalację tryskaczową – w budynku będzie przebywać mniej niż 3000 osób.

Pomiędzy strefami pożarowymi będą zastosowane kłapy odcinające w przewodach wentylacyjnych. Kłapy odcinające będą włączone do systemu SAP.

Sygnalizacja alarmu pożarowego (SAP) nie jest wymagana. Mimo to wyposaża się budynek w SAP z uwagi na jego wysoką wartość historyczną – budynek jest wpisany do rejestru zabytków – zastosowanie SAP ułatwi uzyskanie bardziej korzystnych warunków ubezpieczenia.

System SAP wykorzystany będzie do sterowania innymi systemami związanymi z bezpieczeństwem pożarowym budynku a więc systemem oddymiania, systemem zamknięć pożarowych (bramy p-poż. rolowana i rozsuwana, kłapy w przewodach wentylacyjnych) oraz

systemem biernego bezpieczeństwa instalacji gazowej (detekcja metanu w kotłowni i wentylatorni). System w przypadku powstania zagrożenia pożarowego spowoduje automatyczne wyłączenie zasilania obiektu (za wyjątkiem urządzeń p.poż.) oraz powiadomienie właściwej jednostki zawodowej straży pożarnej.

DSO nie jest wymagany.

Hydranty wewnętrzne: w strefie ZLI zastosowano hydranty Ø 25, w strefie PM - hydranty Ø 52. Węże półsztywne o długości 30 m na każdej kondygnacji. Ponadto budynek Teatru należy wyposażyć w podręczny sprzęt p.poż. (gaśnice) zgodnie z Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21.04.2006 r., w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów. Szafki hydrantowe z miejscem na gaśnice.

Wentylatornia (poziom -2) i kotłownia (poziom +3 – zascenie) będą wyposażone w system detekcji gazu (biernego bezpieczeństwa instalacji gazowej).

Główny wyłącznik prądu elektrycznego jest zlokalizowany w tablicy głównej na poziomie -2, z uruchamianiem dwoma przyciskami sterowniczymi znajdującymi się przy wejściach: we foyer i w zasceniu.

Instalacja odgromowa zastosowana obligatoryjnie jak dla budynku użyteczności publicznej.

Oświetlenie bezpieczeństwa – zastosowano.

Oświetlenie ewakuacyjne – zastosowano.

Oświetlenie przeszkodowe – zastosowano.

Znaki bezpieczeństwa (podświetlane znaki kierunków ewakuacji) – zastosowano.

UWAGA: przed rozpoczęciem użytkowania budynku użytkownik jest zobowiązany do opracowania instrukcji bezpieczeństwa pożarowego.

14. Warunki sanitarne, bezpieczeństwo i higiena pracy, ochrona środowiska oraz zdrowia użytkowników

Zaplecze sanitarne i szatnię z obsługą dla widzów usytuowano na poziomie -1. Powierzchnia szatni wynosi 37,2 m². Liczba umywalk, kabin wc i pisuarów w odniesieniu do liczby osób przebywających na widowni jest zgodna z wymaganiami warunków technicznych.

Zatrudnienie - łączne zatrudnienie stałe nie przekroczy łącznie 7 osób (5 kobiet i 2 mężczyzn) – dla tych osób zaprojektowano dwa pomieszczenia biurowe. Obsługa techniczna będzie zatrudniana w zależności od potrzeb w liczbie 5 osób (mężczyźni).

W pomieszczeniach biurowych jest przewidywany stały pobyt ludzi. Biura mają zapewniony dopływ światła naturalnego. Jedno z pomieszczeń biurowych będzie wyposażone w apteczkę pierwszej pomocy medycznej.

W garderobach nie jest przewidywany stały pobyt ludzi. Dlatego dwie z czterech zaprojektowanych garderób zaprojektowano na poziomie -1 – mimo, że nie mają dopływu światła naturalnego.

Zaplecze sanitarne dla garderób, biur i obsługi technicznej stanowią umieszczone w zasceniu pomieszczenia sanitarne.

Zaprojektowano zawór antyskażeniowy na wejściu wody do budynku (za wodomierzem).

Ponadto zaprojektowano zawór antyskażeniowy na odgałęzieniu instalacji wodociągowej zasilającej hydranty.

Wszystkie drzwi do pomieszczeń sanitarnych będą wyposażone w samozamykacze.

Na terenie całego budynku obowiązywać będzie całkowity zakaz palenia tytoniu, dlatego nie zaprojektowano palarni.

Zakup biletów na spektakle będzie odbywał się będzie przez internet. Odbiór biletów i tradycyjny zakup biletów w holu zascenia.

Wentylacja pomieszczeń zgodna z zaleceniami zawartymi w projektach technologicznych i projekcie instalacji wentylacji mechanicznej. Prędkości przepływu powietrza w kanałach wentylacyjnych dobrane odpowiednio jak dla obiektów teatralnych tak, by nie zakłócały odbioru podczas realizacji spektakli.

Zaprojektowano dwa układy kanalizacji sanitarnej:

- z sanitariatów ogólnodostępnych poprzez przepompownię i studnię rozprężną do sieci kanalizacji sanitarnej w ulicy Dominikańskiej,
- z zascenia grawitacyjnie do sieci kanalizacji sanitarnej w ulicy Dominikańskiej.

Oświetlenie awaryjne (bezpieczeństwa i ewakuacyjne) przewiduje się jako wydzieloną część oświetlenia podstawowego wewnętrznego. Oświetlenie bezpieczeństwa ma zapewnić 10% wymaganego normą natężenia oświetlenia na stanowisku pracy. Zastosowane oprawy oświetlenia ewakuacyjnego pozwolą uzyskać natężenie oświetlenia dróg ewakuacyjnych większe od wymaganego $E = 0,5 \text{ lx}$. Przyjęto dla dróg ewakuacyjnych $E \geq 1 \text{ lx}$ a w pobliżu urządzeń p.poż. $E \geq 5 \text{ lx}$.

W budynku, dla zapewnienia dostatecznej (wymaganej przez PN) widoczności znaków wskazujących kierunki ewakuacji, będą zastosowane oprawy oświetleniowe z wbudowanymi bateriami akumulatorów i układami ładującymi. Oprawy posiadają umieszczone na zielonym tle znaki oznaczające kierunek ewakuacji oraz inne dodatkowe informacje. Czas świecenia 3h.

Oświetlenie przeszkodowe będzie zainstalowane na widowni oraz w bezpośrednim zapleczu sceny, co umożliwi bezpieczne poruszanie się i wykonywanie czynności związanych z funkcjonowaniem obiektu w warunkach zaciemnienia.

Urządzenia i przewody wentylacyjne z wewnętrznym wyciszeniem hałasu. Wszystkie urządzenia wentylacji mechanicznej należy ustawiać na elastycznych podkładkach nie przenoszących drgań na posadzkę oraz fundamenty i ściany budynku, z wewnętrznym wyciszeniem urządzeń i zastosowaniem elastycznych połączeń i mocowań przewodów do elementów budowlanych. Sposób zaprojektowania przewodów wentylacyjnych zapewniający możliwość ich okresowego czyszczenia. Częstotliwość czyszczenia przewodów co najmniej 1 raz w roku.

Wentylacja pomieszczeń sanitarnych ciągła, zasilanie trzybiegowe z regulacją ręczną.

Wymiana żarówek odbywać się będzie z poziomu stropów i podestów za pomocą znormalizowanych drabin oraz z pomostów oświetlenia scenicznego umieszczonych pod kopułą widowni z zachowaniem przepisów bhp.

W WC i pomieszczeniach z umywalkami wyposażenie w wiszące pojemniki na ręczniki jednorazowe, kosze na ręczniki zużyte i suszarki do rąk.

Przy pisuarach kratki ściekowe. Pisuary wyposażone w czujki do automatycznego spłukiwania wodą.

Wszelkie odpadki bytowe gromadzone będą w przeznaczonych do tego celu pojemnikach i wynoszone na zewnątrz do przeznaczonych do tego celu kontenerów zlokalizowanych w osłonie śmietnikowej przy posesji Jezuicka 16.

Dopuszczalne natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia, wydzielanych przez materiały budowlane, urządzenia i elementy wyposażenia nie mogą przekraczać wartości określonych w Zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12.03.1996 r. MP Nr 19 p. 231.

Wyjście na dach oknem połaciowym w klatce schodowej zascenia. Na dachu konieczne jest zamontowanie akcesoriów do poruszania się osób z obsługi technicznej.

Masy ziemne usuwane z terenu budowy podczas podbijania fundamentów i realizacji kondygnacji podziemnych winny być wywożone na miejsce wskazane do tego celu.

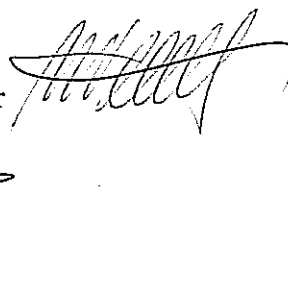
UWAGI KOŃCOWE:

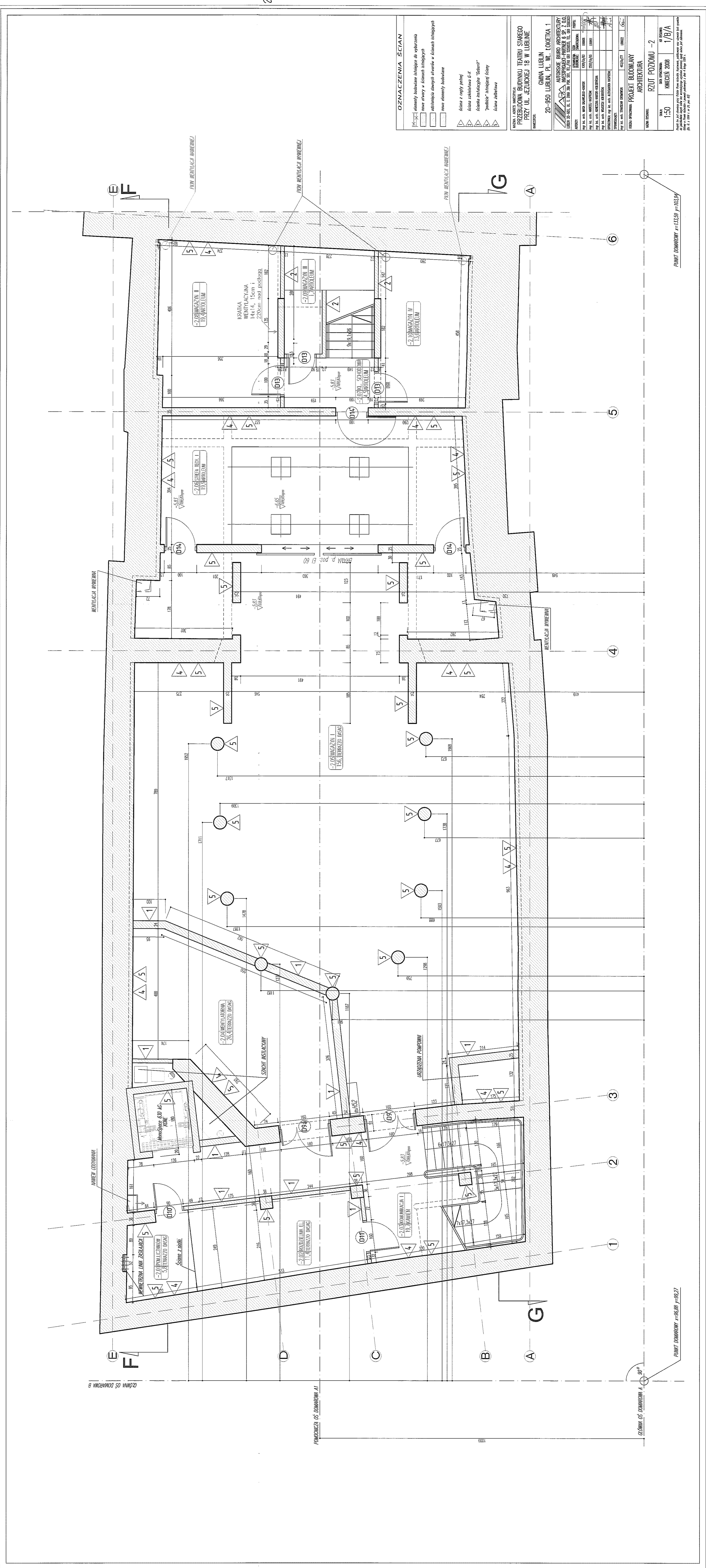
- 1) Zawarte w niniejszym projekcie budowlanym rozwiązania projektowe znajdują swoją kontynuację na etapie opracowania projektu wykonawczego.
- 2) W trakcie prowadzenia prac budowlanych obowiązuje nadzór archeologiczny i architektoniczny.
- 3) Na etapie realizacji należy wnikliwie obserwować stan ścian istniejących przeznaczonych do zachowania pod względem ich wilgotności i ewentualnej korozji biologicznej (istnienie pleśni i grzybów). W przypadku stwierdzenia zagrożeń lub ich objawów, należy przeprowadzić badania mykologiczne, zastosować odpowiednie środki grzybobójcze, przy wymianie zniszczone części murów na nowe.
- 4) Spękania ścian istniejących w każdym przypadku należy traktować indywidualnie i wypełniać wg zaleceń projektu wykonawczego i nadzoru autorskiego.
- 5) Podbicia fundamentów z betonu wodoszczelnego.
- 6) Ściany podziemia – wymiana na nowe z betonu wodoszczelnego.
- 7) W pasie przyziemia zabezpieczenie ścian środkami wodochronnymi na bazie cementu – podtynkowo.

Opracowali:

mgr inż. arch. Maria Balawejder-Kantor

mgr inż. arch. Andrzej Kasprzak

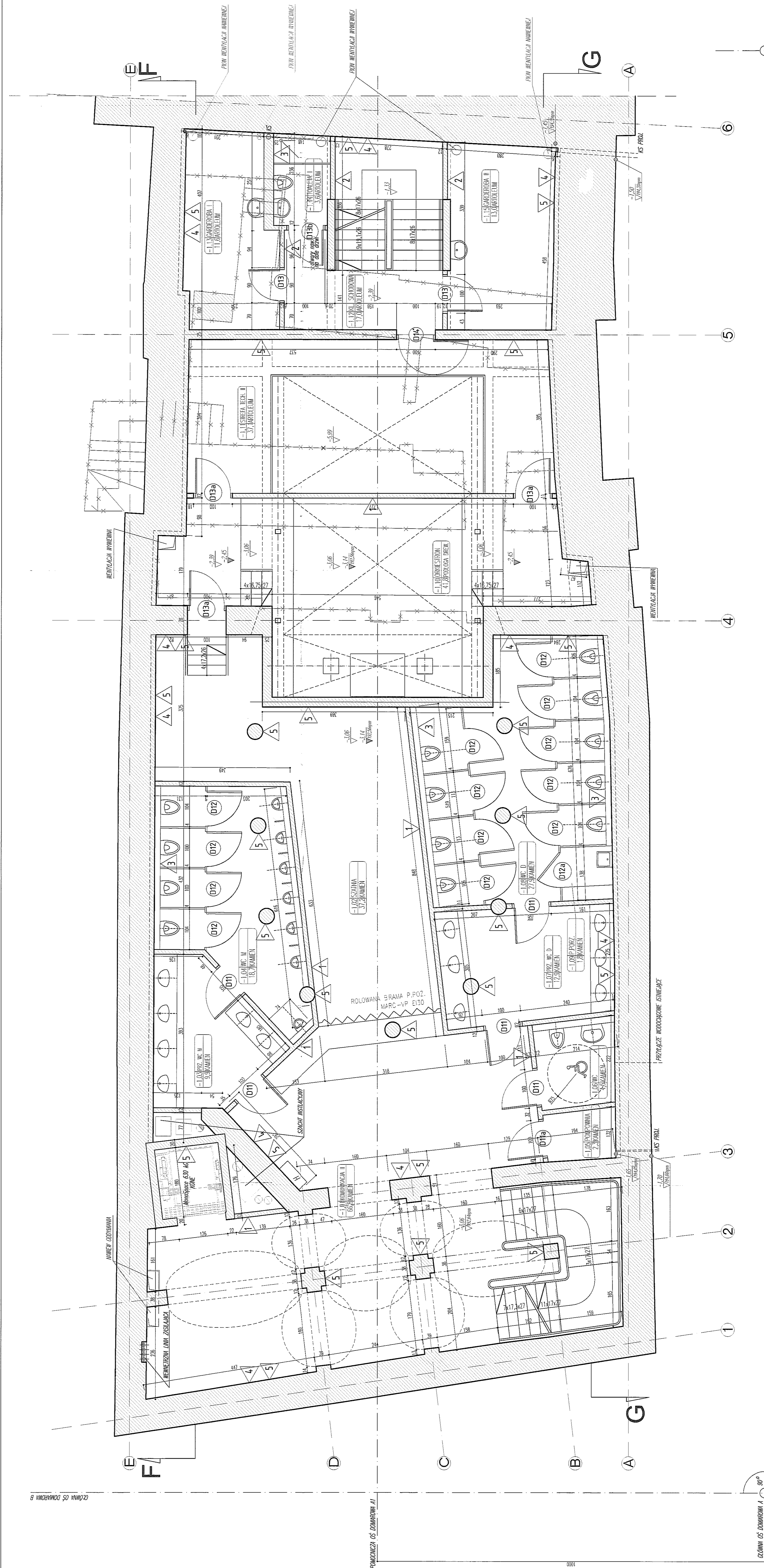
CZĘŚĆ OS. DOKŁADNO B

PUNKT DOKŁADNO A1

CZĘŚĆ OS. DOKŁADNO A

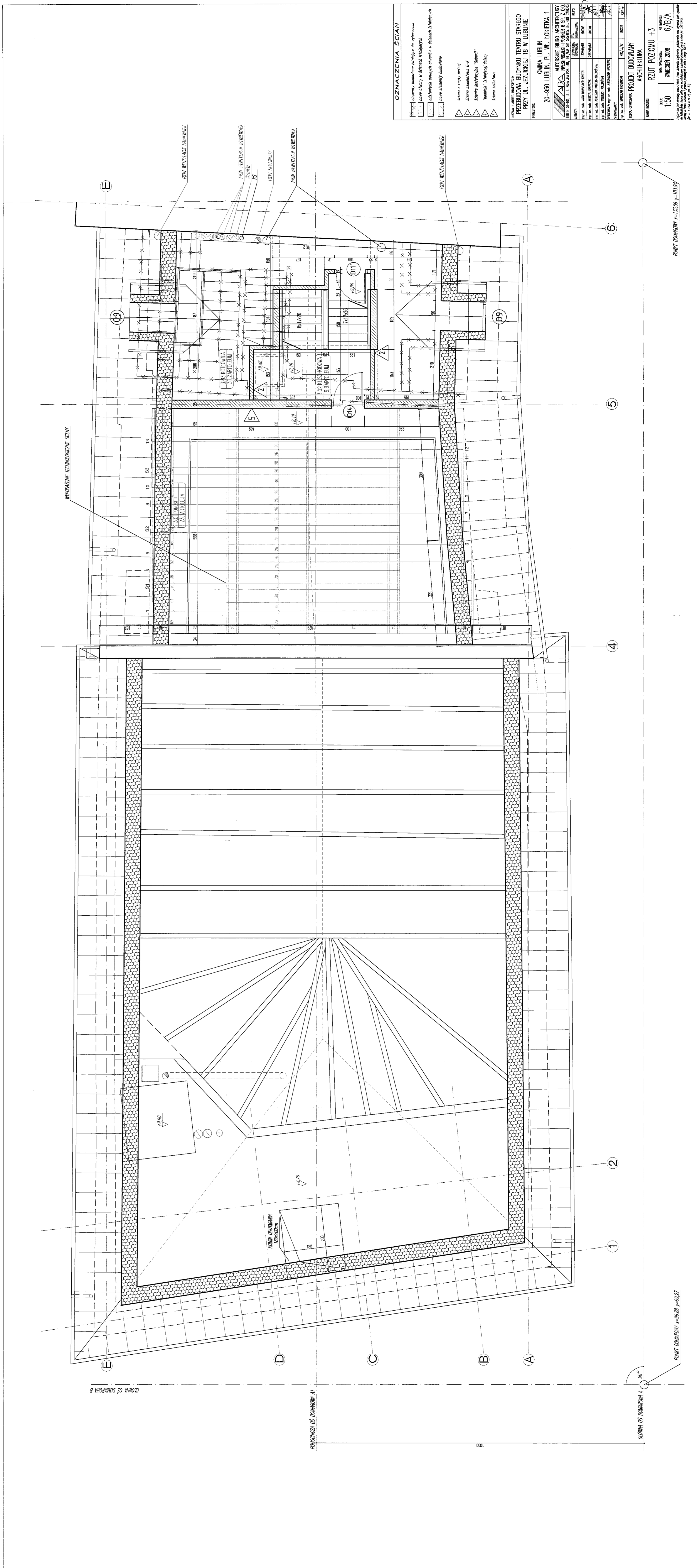
PUNKT DOKŁADNO A-90°

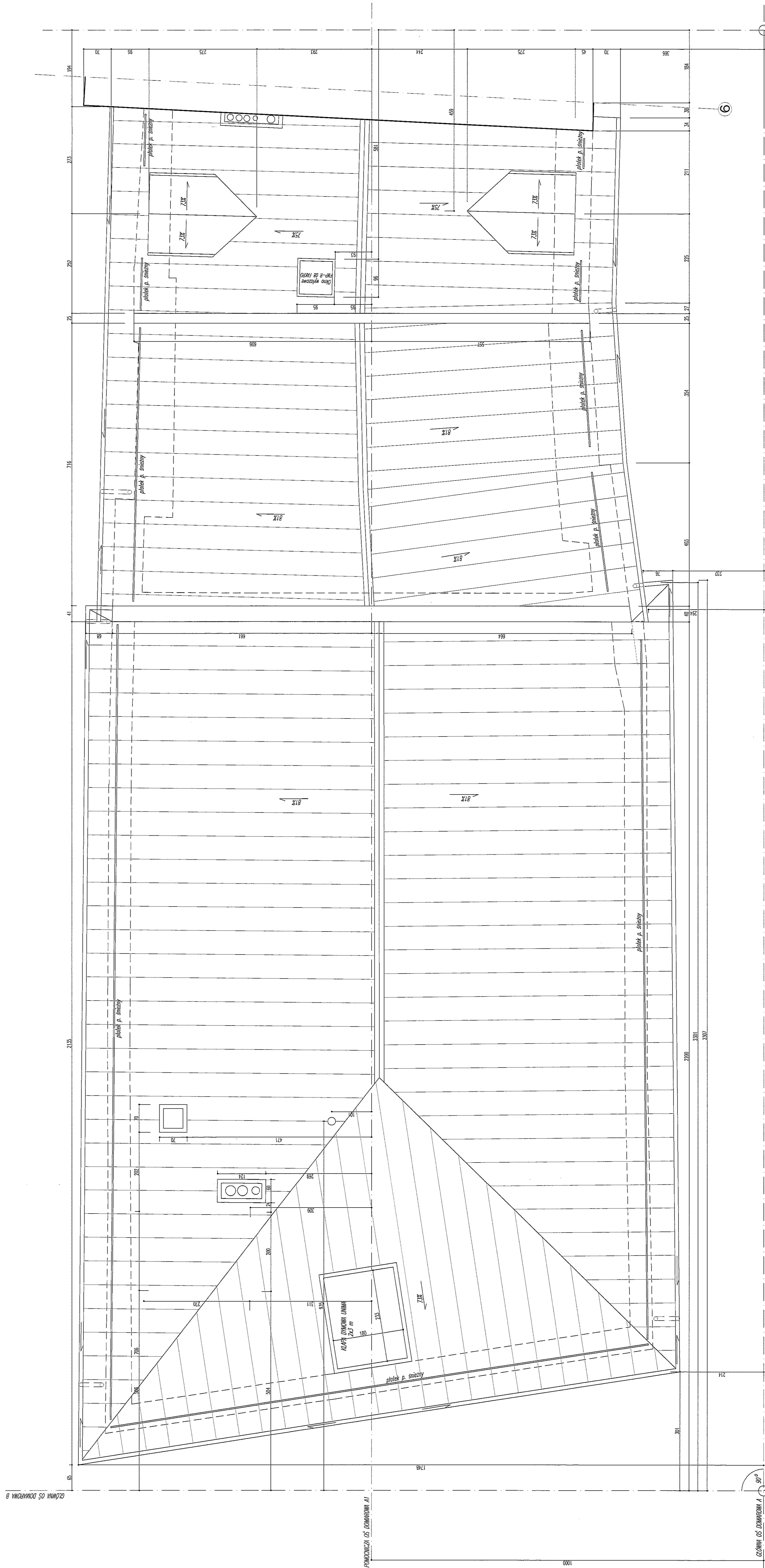
PUNKT DOKŁADNO A-135°

OZNACZENIA ŚCIAN	
	Ściana istniejąca
	Ściana nowa
	Ściana do wyburzenia
	Ściana do wzmocnienia
	Ściana do ocieplenia
	Ściana do malowania
	Ściana do tynkowania
	Ściana do szklenia
	Ściana do ocieplenia
	Ściana do malowania
	Ściana do tynkowania
	Ściana do szklenia
	Ściana do ocieplenia

PROJEKT BUDOWNI WYKONAWCZY PRZY UL. JEZUICKIEJ 18 W LUBLINIE	
INWESTOR: OS. LUBIN	
20-950 LUBIN, PL. WOLNOSTAWY 1	
PROJEKTANT: ARCH. J. KOWALSKI	
LUBIN 20-01, UL. 1. MIA 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000	

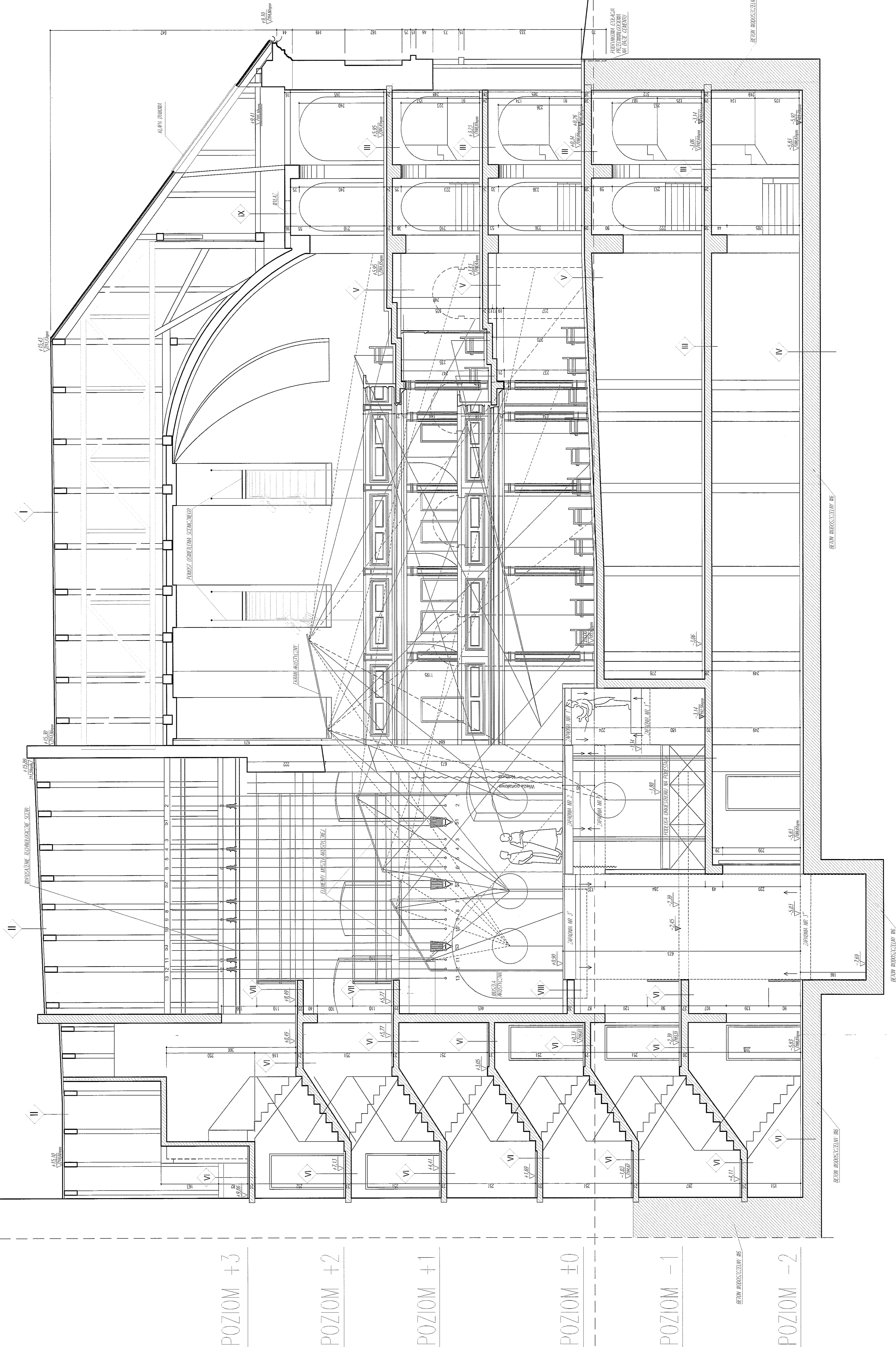

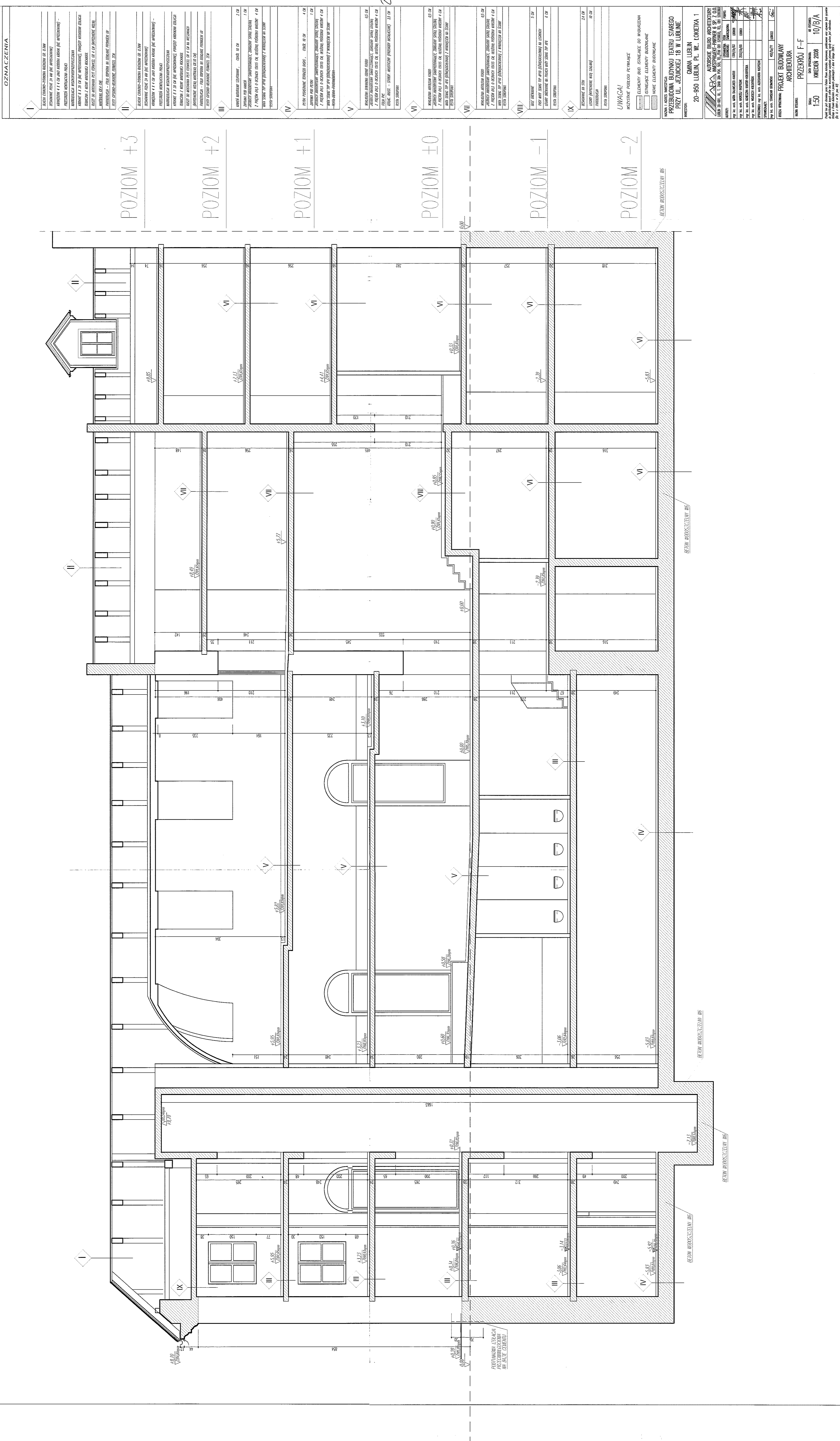
PUNKT DOKUMENTOWY $x=96,88$ $y=99,27$

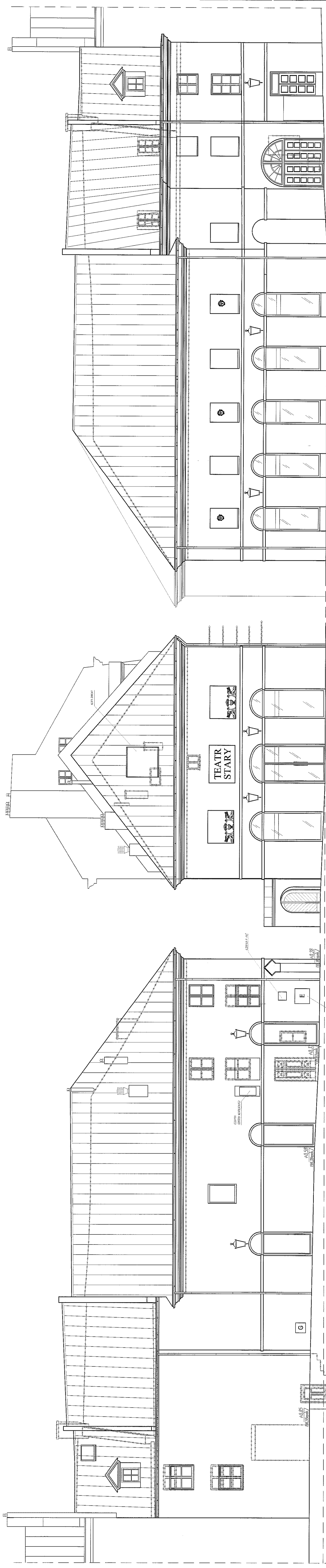
PIKNET DOKŁADOWY $x=133,59$ $y=103,94$

OZNACZENIA SZCZEGÓŁOWE									
	elementy murów i ścianek w układzie								
	inne elementy i detale w układzie								
	elementy konstrukcyjne w układzie								
	elementy detali w układzie								
	inne elementy szlachetne								
	ściana z cegły pełnej								
	ściana szkieletowa G.K.								
	ściana izolacyjna "dobrych"								
	"półdobrych" i nieizolacyjna								
	ściana żelbetowa								

PRZEBUDOWA BUDYNKU TEATRU STAREGO PRZY UL. JEZUECKIEJ 18 W LUBLINIE	
	GŁÓWNA LUBLIN 20-450 LUBLIN, PL. WŁ. CIOKELIA 1 BIURO ARCHIT. I PROJEKT. S.P. Z OGRANICZ. ODPOW. WYSTĄPIENIE 1:50 1:10 1:20 1:40 1:80 1:160 1:320 1:640 1:1280 1:2560 1:5120 1:10240 1:20480 1:40960 1:81920 1:163840 1:327680 1:655360 1:1310720 1:2621440 1:5242880 1:10485760 1:20971520 1:41943040 1:83886080 1:167772160 1:335544320 1:671088640 1:1342177280 1:2684354560 1:5368709120 1:10737418240 1:21474836480 1:42949672960 1:85899345920 1:171798691840 1:343597383680 1:687194767360 1:1374389534720 1:2748779069440 1:5497558138880 1:10995116277760 1:21990232555520 1:43980465111040 1:87960930222080 1:175921860444160 1:351843720888320 1:703687441776640 1:1407374883553280 1:2814749767106560 1:5629499534213120 1:11258999068426240 1:22517998136852480 1:45035996273704960 1:90071992547409920 1:180143985094819840 1:360287970189639680 1:720575940379279360 1:1441151880758558720 1:2882303761517117440 1:5764607523034234880 1:11529215046068469760 1:23058430092136939520 1:46116860184273879040 1:92233720368547758080 1:184467440737095517120 1:368934881474191034240 1:737869762948382068480 1:1475739525896764136960 1:2951479051793528273920 1:5902958103587056547840 1:11805916207174113095680 1:23611832414348226191360 1:47223664828696452382720 1:94447329657392904765440 1:188894659346785809530880 1:377789318693571619061760 1:755578637387143238123520 1:1511157274774286476247040 1:3022314549548572952494080 1:6044629099097145904988160 1:12089258198194291809976320 1:24178516396388583619952640 1:48357032792777167239905280 1:96714065585554334479810560 1:193428131171108668959621120 1:386856262342217337919242240 1:773712524684434675838484480 1:1467425049368869351676968960 1:2934850098737738703353937920 1:5869700197475477406707875840 1:11739400394950954813415751680 1:23478800789901909626831503360 1:46957601579803819253663006720 1:93915203159607638507326013440 1:187830406319215277014652026880 1:375660812638430554029304053760 1:751321625276861108058608107520 1:1502643250553722216117216215040 1:3005286501107444432234432430080 1:6010573002214888864468864860160 1:12021146004429777728937729720320 1:24042292008859555457875459440640 1:48084584017719110915750918881280 1:96169168035438221831501837762560 1:192338336070876436623003675530240 1:384676672141752873246007351060480 1:769353344283505746492014702120960 1:1538706685667011527984029404241920 1:3077413371334023055968058808483840 1:6154826742668046111936117616967680 1:1230965348533609222387223533935360 1:2461930697067218444774447067870720 1:4923861394134436889548894135741440 1:9847722788268873779097788271482880 1:1969544576533774755819577554295680 1:3939089153067549511639155108591360 1:7878178306135099023278310217182720 1:15756356612270198446556620354365440

[illegible]

ELEWACJA ZACHODNIA

ELEWACJA POŁUDNIOWA

ELEWACJA POŁUDNIOWA ELEWACJA WSCHODNIA

[illegible]

Wojnę tę jest chwalony przez Adolfa Hitlera, Adolfa Hitlera, podziwianie oraz upamiętnienie i
do jakiegokolwiek kraju lub do jakiegokolwiek państwa wojny nigdy nie odwołano.